

Interferențe culturale în context european

Prof.înv.primar Hădărău Dorina
Lic.Teh. „Liviu Rebreanu” Maieru

Cultura română s-a format pe parcursul a mai multe secole, având o istorie diversificată și tradiții aparte. Ea reprezintă totalitatea valorilor morale și spirituale cultivate în țara noastră fiind o parte componentă a culturii europene. Promovarea culturii române în spațiul european este necesară pentru conservarea adevăratelor valori și pentru dezvoltarea culturii europene. În primul rând, cultura română se evidențiază în spațiul european prin bogăția tradițiilor și obiceiurilor perpetuate de-a lungul vremii pe teritoriul românesc. De exemplu, tradițiile românești pot inspira alte popoare în vederea producerii unor filme sau documentare. În al doilea rând, cultura română poate atrage atenția prin diversitatea genurilor și speciilor literare cultivate de scriitorii români și prin operele acestora.

De exemplu, popoarele europene pot remarca ideile transmise prin operele literare și pot promova în țara lor creația respectivă. Promovarea culturii române în spațiul european este atât importantă, cât și necesară, pentru a se face cunoscută unicitatea și diversitatea valorilor transmise de cultura română.

1.UNIUNEA EUROPEANĂ, EDUCAȚIA ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL

Soliditatea construcției Europei unite, prin dezvoltarea comunităților ei, depinde nu numai de puterea economică și financiară a țărilor member ale Uniunii Europene, dar și de prestigiul cultural pregătit, creat și afirmat prin sistemul educațional.

Având convingerea importanței investiției în om prin educație, experți în domeniul educației au supus dezbaterii, în forumurile de conducere ale Uniunii Europene, problematica educației în perspectiva dezvoltării personale a tinerilor, formării profesionale și a integrării lor active în viața economică și culturală a societății.

Astfel, în cadrul dezbaterilor Consiliului European, la Lisabona, în martie 2000, s-a evidențiat importanța educației pentru promovarea competenței, competitivității și calității profesionale dobândite într-un învățământ de calitate, pentru promovarea incluziunii (integrării) sociale și reducerea excluziunii (marginalizării) sociale. La Stockholm, în

martie 2001, Consiliul European a adoptat Raportul “Obiective viitoare ale sistemelor de educație și formare” pentru a direcționa îmbunătățirea calității și eficienței sistemelor de educație și formare în spațiul UE, facilitarea accesului larg la sistemul de educație și formare și deschiderea lor către lume. În anul 2002 s-au adoptat unele documente privind învățarea permanentă și cooperarea în domeniul formării profesionale și obiectivele acesteia.

Prioritățile urmărite prin cooperare sunt:

- consolidarea dimensiunii europene în domeniul educației și formării profesionale;
- recunoașterea competențelor și calificărilor;
- asigurarea calității învățământului.

Obiectivele strategice europene în domeniul educației și formării profesionale sunt:

Obiective privind accesul la educație:

- extinderea accesului la educație și reducerea abandonului școlar ;
- îmbunătățirea accesului la educație și formare pentru persoanele dezavantajate.

Obiective privind competențele de bază, antreprenoriat și limbi străine:

- dezvoltarea competențelor necesare într-o societate a cunoașterii (comunicarea în limba maternă, în limbi de circulație internațională, abilități privind tehnologia informației și a comunicațiilor, competențe civice și interpersonale, antreprenoriat, conștiință culturală);
- îmbunătățirea învățării limbilor străine.

Obiective privind egalitatea de șanse:

- promovarea egalității de șanse între femei și bărbați în viața economică, socială, în privința exercitării drepturilor;
- facilitarea integrării sociale a tinerilor;
- sprijinirea integrării sociale a persoanelor cu handicap (cu dizabilități)

În Comisia Europeană, în 2005, s-a dezbătut Cadrul European al calificărilor și s-a făcut recomandarea ca fiecare țară membră să stabilească Cadrul Național al calificărilor, în corelație cu cel european, urmărindu-se opt niveluri ale rezultatelor învățării pentru categoriile :cunoștințe, deprinderi, competențe generale, competențe profesionale.

2. EDUCAȚIA ÎN SPIRITUL VALORILOR EUROPENE ȘI AL VALORILOR UNIUNII EUROPENE

Factorii educativi-familia, școala, universitatea, mass-media, instituțiile de cultură, internetul-pot și trebuie să se implice în formarea conștiinței și a conduitei europene.

Strategia politicii în domeniul educației și învățământului are ca repere:

- crearea mediului educațional favorabil accesului la valorile culturii și civilizațiilor europene;
- cunoașterea și respectarea valorilor culturilor și civilizațiilor neeuropene;
- întărirea identității naționale și acceptarea alterității;
- acceptarea și respectarea valorilor Uniunii Europene;

Agenții educativi-părinții, învățători, profesori, mentori –trebuie să aibă deschiderea și pregătirea necesară pentru a favoriza copiii și tinerilor asimilarea valorilor culturii și civilizației naționale și europene, cunoașterea și respectarea valorilor culturilor și civilizațiilor neeuropene.

Copiii și tinerii trebuie să înțeleagă și să accepte faptul că dobândirea cetățeniei europene înseamnă aderarea la valorile promovate și respectarea lor,că a fi europeni înseamnă și a merge în Europa și a aduce Europa acasă prin performanțele proprii, a se comporta ca reprezentanți ai naționalităților sau etniilor cărora le aparțin,dar în spirit european , a gândi european , păstrându-și identitatea națională. Ei trebuie pregătiți pentru a-și cunoaște drepturile dar și obligațiile ,pentru a face față concurenței profesionale, pentru a se afirma în condiții de competitivitate.

Integritatea europeană este o provocare atât pentru țările membre cât și pentru cele ce aspiră la un asemenea statut. Acestei provocări i se poate răspunde prin educația în spiritul valorilor europene și al integrării europene ce poate fi considerată o componentă a “noilor educații”, dar și un principiu al educației integrale.

Paradigma educației în spiritul valorilor europene și al integrării europene, cu dezideratele ei, oferă perspectivele conceperii și punerii în practică a politicii educaționale direcționate de scopuri și obiective.

Scopul general este conștientizarea identității europene în consonanță cu identitatea națională și dobândirea cetățeniei europene în temeiul cetățeniei naționale.

Scopuri generale sunt:

- Orientarea învățământului românesc, prin structură, conținut, forme de organizare a instruirii și evaluării, metodologia instruirii și educației, metodologia evaluării, spre compatibilizarea cu învățământul țărilor UE(educația formală);

-Crearea oportunităților extrașcolare și extrauniversitare pentru cunoașterea și folosirea modurilor de conectare la exigențele spațiului economic, politic și cultural al UE(educația nonformală);

-Orientarea politicii culturale spre consolidarea unui model cultural care să accepte diferențele,un model multicultural ce nu exclude însă interacțiunea cu alte modele , neeuropene(educația informală).

-Enunțăm principalele obiective strategice:

-Reformularea structurii sistemului de învățământ –a tipurilor, profilurilor, specializărilor la standarde europene.

-Adaptarea curriculumului(planuri, programe, manuale) din perspectiva valorilor europene, ale Uniunii Europene.

-Pregătirea și perfecționarea personalului didactic pentru realizarea activității instructive-educative la niveluri calitative europene.

-Asigurarea pregătirii școlare și universitare a elevilor și studenților în raport cu exigențele europene.

-Asigurarea pregătirii profesionale inițiale și continue în raport cu exigențele europene.

Ministerul Educației, prin politicile promovate și prin strategii specifice de aplicare a acestora, asigură cadrul de realizare a calităților serviciilor educaționale,toate eforturile fiind concentrate pe linia creșterii calității și a compatibilizării sistemului de învățământ românesc cu sistemul european, însă pentru ca strategia de reformă a învățământului românesc să aibă cu adevărat success este nevoie ca ea să aibă în vedere toate nivelurile învățământului, de la cel preșcolar la post-univers.

BIBLIOGRAFIE

1 .Rodica Șovar-Educația timpurie între deziderat și realitate-Revista Învățământului Preșcolar nr. 3-4/2006

2 .Ministerul Educației , Cercetării și Tineretului-Revista Învățământului Preșcolar,nr.3/2007